

ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ

James Sinclair

Είμαι πιλότος. Η γυναίκα μου πολλές φορές μου πρότεινε να σταματήσω να πετάω. Μου έλεγε ότι ο Σουάμι προσέχει πολλούς άλλους ανθρώπους και τους κρατάει στην ζωή, δεν θα έπρεπε λοιπόν εγώ να Τον ενοχλώ και να Του τρώω τον χρόνο Του! Παλαιότερα, όταν είχα ξεκινήσει τη σταδιοδρομία μου ως πιλότος και είχα μόλις 5,5 ώρες πτήσης σε ελικόπτερο, είχα τη φαινή ιδέα να πετάξω μόνος μου, ελπίζοντας ότι θα μπορέσω και να το προσγειώσω. Πετούσα πάνω από βουνά, πάνω από δέντρα και πήγαινα όσο πιο γρήγορα μπορούσα, όταν ξαφνικά, όλες οι ενδείξεις και το υδραυλικό σύστημα κόλλησαν. Αυτό ήταν ότι χειρότερο μπορούσε να συμβεί, γιατί αυτό σήμαινε ότι δεν μπορούσα να ελέγξω το αεροσκάφος. Ήταν απίστευτο το πόσο η ζωή εκείνη τη στιγμή χαμήλωσε ταχύτητα. Η πρώτη σκέψη που πέρασε από το μυαλό μου ήταν ότι επρόκειτο να πεθάνω. Η δεύτερη σκέψη ήταν ότι αυτός ήταν ένας πολύ χαζός τρόπος να πεθάνω. Η τρίτη σκέψη ήταν ότι εάν πέθαινα, η γυναίκα μου θα με σκότωνε... Μετά, ήρθε μια κατά πολύ καλύτερη σκέψη: ας πεθάνω με το όνομα του Κυρίου στο στόμα μου και ας το πω δυνατά, γιατί ο Σουάμι ακούει. Ε, λοιπόν, μπορώ να σας πω με σιγουριά ότι ακόμα κι αν ο Σουάμι δεν ήταν πανταχού παρών, πάλι θα με άκουγε τόσο δυνατά που φώναζα το όνομά Του! Αυτό που πρέπει επίσης να πω είναι ότι ο Σάτσα Σάι Μπάμπα είναι ένας εξαιρετος πιλότος ελικοπτερων. Όταν άρχισα να φωνάζω «Σάτσα Σάι Μπάμπα!», το ελικόπτερο ήταν εκτός ελέγχου, πετούσε στην μέγιστη ταχύτητα και έκανε κύκλους στον ουρανό. Η πρόσκρουση ήταν σίγουρη είτε επάνω στα βουνά είτε επάνω στα δέντρα. Και ξαφνικά όλα έγιναν μαύρα. Δεν θυμάμαι τίποτα. Το μόνο που ξέρω είναι ότι το αεροπλάνο προσγειώθηκε άψογα —ένα από τα δυσκολότερα πράγματα καθώς βρισκόταν σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Όταν ακούμπησε το έδαφος, έπεσα από την πόρτα

καταϊδρωμένος. Δεν ήμουν εγώ που προσγείωσα το ελικόπτερο. Την επόμενη ημέρα, ο εκπαιδευτής μου μ' έβαλε να το ξανακάνω. Φυσικά, η προσγείωσή μου τούτη τη φορά απέτυχε παταγωδώς... Ο Σουάμι ήταν Εκείνος που ανέκτησε τον έλεγχο του αεροσκάφους.

Μία ακόμα μικρή ιστορία. Αυτή η νεαρή κοπέλα που κάθεται εδώ, στο ακροατήριο, είναι η μεγαλύτερή μου κόρη. Το όνομά της είναι Μαρλίν Σίνκλαιρ και έχει διακριθεί στην ιππασία. Είναι εκπαιδευτρια, αλλά ιππεύει και η ίδια. Της δόθηκε ένα ξεχωριστό ταλέντο: να επικοινωνεί με τα ζώα. Κάποτε πήρε ένα άλογο, ένα νεαρό, ταλαντούχο άλογο για να το εκπαιδεύσει. Σε ένα τουρνουά τρεξίματος μετ' εμποδίων για άλογα και ενώ ήταν έτοιμο το άλογο να πηδήξει ένα εμπόδιο που ήταν τόσο μεγάλο όσο ένας τοίχος, το άλογο γλίστρησε. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να την ρίξει προς το εμπόδιο. Έπεσε με το κεφάλι και το άλογο που ζύγιζε σχεδόν 900 κιλά, έπεσε επάνω της. Η ομάδα των ιατρών χρειάστηκε 45 λεπτά για να τη βγάλει από κει. Εμένα με πήραν τηλέφωνο για να μου πουν ότι η Μαρλίν είχε τραυματιστεί σοβαρά και ότι θα έπρεπε να πάω αμέσως να τη δω. Όταν έφτασα στο νοσοκομείο, η Μαρλίν έμοιαζε με φαντάρο που είχε χτυπηθεί στην μάχη. Είχα ένα πακετάκι από *βιμπούτι* μαζί μου, λέγοντάς της ότι ήταν κάτι σαν αγιασμός. Το πρόσωπό της ήταν σοβαρά τραυματισμένο. Έβαλα το *βιμπούτι* στα τραύματα και λίγο στη γλώσσα της. Όταν επέστρεψα την επόμενη μέρα, όλα τα τραύματα του προσώπου της είχαν εξαφανιστεί. Μετά από τρεις μήνες, η Μαρλίν άρχισε να παίρνει μέρος σε αγώνα ξανά φορώντας νάρθηκα. Η ιστορία, όμως, δεν τελειώνει εκεί.

Σε μία συνέντευξη, ο Σουάμι είπε στην κόρη μου: «Σε έσωσα από παράλυση». Η Μαρλίν είπε: «Ναι!» Εγώ δεν μπόρεσα να ακούσω τι της είπε ο Σουάμι. Όταν το *ίντερβιου* τελείωσε, τη ρώτησα: «Τι σου είπε ο Σουάμι κι εσύ είπες «ναι»;» Αμέσως μετά το ατύχημα, είχε τυφλωθεί και συνάμα παραλύσει. Σε τούτη την κατάσταση, μη βλέποντας και μην μπορώντας να κινηθεί διόλου, ένιωθε ότι πάντα Κάποιος βρισκόταν πολύ κοντά της. Τον ένιωθε να κάθεται μαζί της στη βροχή, Τον ένιωθε να βρίσκεται δίπλα της στο ασθενοφόρο που τη μετέ-

φερε, στα επείγοντα, στο νοσοκομείο, ήταν κοντά της όλη τη νύχτα. Η όρασή της επανήλθε και η παράλυση έφυγε πριν καν φτάσω στο νοσοκομείο. Ο Σουάμι την είχε σώσει και από την τύφλωση και από την παράλυση.

Ο Σουάμι μου έδωσε ένα μήνυμα μέσα από έναν άλλον πιστό: «Πες στον Σίνκλαιρ να μην κάνει καμία άλλη δωρεά, γιατί θα έχει σοβαρό πρόβλημα με τη δουλειά του κάτι που ο ίδιος δεν το ξέρει ακόμα». Ο Σουάμι έλεγε, όπως πάντα, την αλήθεια. Για να μπορέσω να λύσω το επαγγελματικό αυτό πρόβλημα εξαντλήθηκα από κάθε άποψη —οικονομικά, σωματικά και συναισθηματικά. Όμως, είμαι εξίσου —αν όχι περισσότερο— ευγνώμων για τα δώρα που μου έδωσε ο Σουάμι. Στις δυσκολίες που αντιμετώπισα στη ζωή μου βρισκόταν συνεχώς κοντά μου και πάντα μπορούσα να βασιστώ στην παρουσία Του, έχοντας την αίσθηση της σιωπηλής παρουσίας, ξέροντας ότι ο Σουάμι ήταν πάντα εκεί, όπως είναι πάντα για όλους εμάς και για τα πάντα. Γιατί εμείς δεν είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε ότι ο Σουάμι κάνει τα πάντα για μας; Πότε άλλοτε ένας Αβατάρ (θεϊκή ενσάρκωση) είχε ενδιαφερθεί τόσο πολύ για κάθε τόσο μικρή λεπτομέρεια της ζωής μας; Ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές, τις πιο οδυνηρές, δείχνει το μεγάλο ενδιαφέρον για μας τα παιδιά Του, δείχνει το πόσο ενδιαφέρεται για την εκπαίδευση, για την υγεία ακόμα και για την άνεσή μας. Είναι πάντοτε δίπλα μας σε ότι και να κάνουμε. Σουάμι, είσαι πάντα μαζί μας κάνοντας για μας τα πάντα εύκολα. Ο Σουάμι απλοποιεί τα πάντα κι εμείς τα περιπλέκουμε. Ο Σουάμι λέει ότι πρέπει να δεχόμαστε όλα τα «δώρα» Του και να μην τα κρίνουμε με βάση τα ανθρώπινα κριτήρια. Τι σημαίνει αυτό; Οποτεδήποτε ο Σουάμι χρησιμοποιεί μία λέξη, η οποία έχει διαφορετικό νόημα από συνήθως, τότε την εξηγεί. Η έννοια του όρου «αποδοχή» είναι απλή: Μην αντιστέκεστε, αποδεχτείτε. Μην αντιστέκεστε σε τίποτα. Μην κρίνετε. Αποδεχτείτε ότι γίνεται. Αυτή είναι η πιο δυνατή διδασκαλία. Δεν χρειάζεται να «διυλίζουμε τον κώνωπα», δεν χρειάζεται να γίνουμε επιστήμονες της πνευματικότητας. Ο Σουάμι μάς ζητάει να προσέχουμε. Τι σημαίνει «προσέχω»; Να παρατηρούμε, να προσέχουμε τις λέξεις μας, τις πράξεις μας, τις σκέψεις μας, το

χαρακτήρα μας, τις καρδιές μας. Δεν είναι παρά ένα δικό Του θεατρικό έργο. Για 52 χρόνια, προσπαθούσα να αλλάξω και το μόνο που με γαλήνεψε ήταν η συνειδητοποίηση ότι είμαι ακριβώς έτσι όπως ήμουν όταν ξεκίνησα. Ο Σουάμι μόνον μπορεί να μας αλλάξει. Εκείνος θα κάνει ότι είναι απαραίτητο γι' αυτό. Εμείς πρέπει απλά να προσέχουμε. Ο Σουάμι είπε: «Να είστε ευτυχισμένοι» —αυτή είναι η πιο ισχυρή διδασκαλία. Τι σημαίνει «Να είστε ευτυχισμένοι»; Σημαίνει ότι πρέπει να βρίσκεστε σε επαφή, σε ένωση με το Θείο. Ο Σουάμι δίνει μία σπουδαία διδασκαλία, μας χαρίζει την υπέρτατη γνώση: «Να είστε καλοί, να βλέπετε το καλό και να πράττετε το καλό!» Αυτή η διδασκαλία είναι απαραίτητη για να μπορέσουμε να πάρουμε αυτό που ο Σουάμι ήρθε να μας δώσει. Κάτι που και να θέλαμε να το αποφύγουμε, δεν θα μπορούσαμε.

Γιατί προσπαθούμε να κατανοήσουμε το ακατανόητο; Εί-
ναι τελείως αδύνατο για μας. Απλοποιήστε τα πράγματα:
«Μπάμπα, Σε αγαπώ, Σε εμπιστεύομαι και θα κάνω τα πάντα
για να Σε υπακούσω!»

**- Από το άρθρο του Τζέιμς Σίνκλαιρ, επιχειρηματία από
το Κονέκτικατ (ΗΠΑ) στο «Encounters with Divinity -
Συναντήσεις με τον Θεό».**